

Yang Lian
KJER SE MORJE USTAVI

prevedla Katja Kolšek in Andrej Stopar

无人称的雪（之一）

一场雪干燥 急促 模仿一个人的激情
兽性的昏暗白昼
雪用细小的爪子在树梢上行走

细小的骨骼
一场大火提炼的玻璃的骨骼

雪 总是停在
它依然刺耳的时候

关于死 死者又能回忆起什么
一具躯体中秘密洒满了银子
一千个孕妇在天上分娩
未经允许的寒冷孤儿
肉的淡红色梯子 通向小小的阁楼
存放尸首的 白色夜晚的阁楼

你不存在 因而你终年积雪

Neosebni sneg 1

snežni metež je sušen nagel oponaša človeški zanos
surova, mračna dnevna svetloba
sneg z drobnimi šapami hodi po drevesnih krošnjah

drobna okostja
steklena okostja, ki jih prečisti srdit ogenj

sneg se vedno ustavi
še vedno je v trenutku, ko para ušesa

kar zadeva smrt česa se lahko mrtvi še spominjajo?
telo je skrivoma poškopilo vse srebro
tisoč nosečnic rojeva na nebu
mrzle sirote še vedno nimajo dovoljenja
rožnata lestev iz mesa vodi do drobnega podstrešja
drobnega podstrešja bele noči kjer so shranjena trupla

ti ne obstajaš zato si vse leto prekrit s snegom

prevedla Katja Kolšek

无人称的雪（之二）

西尔斯 马利亚

雪地上布满了盲人 他们看不见
一首死人在旅馆里的诗
和 繁殖着可怕阳光的山谷

他们在同一座悬崖下失去了影子
变成花园日规上黑瘦的针
用笑声洗脚

用一只死鸟精心制作雕花的器皿
野餐时痛饮鲜红的溪流
正午 盲人盲目分泌的溪

他们看不见 一首诗里的游客
都裸体躺在旅馆的床上
无须陷落 就抵达一场雪崩的深度

*Neosebni sneg 2**Sils-Maria, Švica*

zasnežena tla so prekrita s slepci ne vidijo
pesmi, ki je umrla v hotelu
in dolin, ki porajajo zastrašujočo sončno svetlobo

pod istimi prepadi izgubijo svoje sence
postanejo drobne črne igle na vrtni sončni uri
umijejo noge s smehom

mukotrpno rezljajo vzorčasto posodo iz mrtvega ptiča
na pikniku se do onemoglosti napijejo škrlatnega studenca
opoldne škrlatnega studenca, ki ga izžarevajo oči slepca

oni ne vidijo turistov v pesmi
ki vsi goli ležijo v hotelskih sobah
ni jim treba pasti da bi prišli do globin plazu

prevedla Katja Kolšek

无人称的雪（之三）

一盏陶土小灯 是你送给黑暗的礼物
雨声和雨声的摩擦中
诞生了你名字里的雪
给你纹身的雪
疼痛 放出关进岩石多年的鸟群
一只是一个辞 而你是无辞的
风暴 是城市屋顶上一座空中墓园
天使 也得在窝里舔伤
像头黄金的野兽蹲在昔日
被水显形的人不得不随水流去
一场大雪犹如下到死后的音乐
你在名字每天死后
袒露一具没人能抚摸的肉体
让天空摸
从雪到血 摸遍火焰
直至黑暗 偿还不知是谁的时间

Neosebni sneg 3

majhna glinena svetilka je tvoje darilo temi
 v trku med zvokom dežja in zvokom dežja
 se rodi sneg v tvojem imenu
 sneg, ki tetovira tvoje telo
 bolečina osvobaja ptice, ki so bile dolga leta ujete v
 kamnih
 vsaka od njih je beseda in ti si brez njih
 nevihta je nebesno pokopališče v zraku nad
 mestnimi strehami
 tudi angeli morajo lizati svoje rane v gnezd
 kot zlatoglave zveri čepijo v preteklih dneh
 mora oseba, ki jo razkrije voda, slediti toku
 snežni metež je kot glasba, ki se spušča k smrti
 potem ko vsak dan umre ime
 ti razkriješ telo, ki ga nihče ne more ljubkovati
 naj nebo čuti
 iz snega v kri čuti ves plamen
 dokler temà ne poplača časa neznanega človeka

prevedla Katja Kolšek

无人称的雪（之四）

西尔斯 马利亚

黑夜像一个疯子的思想 敲打
我们的头颅 使我们相遇
危险的雪不存在距离
像两片星光下驰过同一座山峰的马
被一枚埋入夏夜的钉子扎着
听鬼魂们洒水 清扫月亮
听 墓碑说谎 炫耀人生的艺术

我们都是下山的 雪
天生无人称因而挥霍每个人的死亡
黑夜在病床上 挥霍妄想时
疯子们的村庄在弹琴
蜡烛不朽 钟声拨出眼泪
一副白骨漫山遍野脱下日子的丧服
而 我们冻结成一整块石头

Neosebni sneg 4

Sils-Maria, Švica

noč kot norčeve misli trka
na naše lobanje napravi, da se srečamo
z nevarnim snegom iz neobstoječe razdalje
kot konji, ki dirjajo mimo osamelega vrha pod dvema
 zvezdama
z vbodom žeblja, pokopanega v poletni noči
da slišimo duhove popivati pometati luno
da slišimo lagati nagrobne kamne bahati se z
 umetnostjo življenja

vsi drsimo z gora sneg
neosebno neoseben in tako zapravljajoč smrt vsakega
 človeka
noč na bolniški postelji zapravlja lažne upe
medtem ko vasica norcev brenka
so sveče neminljive zvonovi škropijo solze
po gorah in dolinah si bele kosti slačijo žalno obleko dni
in zamrznjeni smo v en celoten kamen

prevedla Katja Kolšek

无人称的雪（之五）

这山谷不可登临
一如你里面 那座白色夜晚的阁楼

被雪邀请时 花草一片寂静
视野 像一杯斟入黑暗的酒
在不同地点燃烧

被雪拒绝时 你是无色的
栖息在伤口里的鹰 用阳光小声哭泣
岩石 慢慢吞下你
而你的性闪耀你死后不可能的亮度

你成为唯一的不可能时
一生的雪都落下了

白色夜晚的阁楼里 钳子在夹紧
鸟儿脆弱的睡梦里 天空无情欢呼
女孩胸前甜蜜的梨子 掉进
雨季 雨声 就在你里面到处追逐你
一个人赤裸到最后无非一片雪

在山谷脚下洁白 刺眼

走了千年还没穿过这间没有你的房子

Neosebni sneg 5

te soteske se ne da obiskati
prav tako kot v tebi ne podstrešja bele noči

ko te sneg povabi so rože in rastline tišina
vidno polje kot kozarec vina natočen v temo
ki gori na drugih krajih

ko si od snega zavrtnjen si brezbarven
sokol, ki gnezdi v rani ihti s tihim glasom svetlobe
skala te počasi pogoltne
in tvoj spol zasije z neresničnim posmrtnim leskom

ko si postal edina neresničnost
je sneg enega življenja že padel

na podstrešju bele noči porodne klešče so trdno stisnjene
v krhkem snu ptic se nebo ravnodušno veseli
sladke hruške na prsih dekleta padajo
v deževno dobo zvok dežja te preganja po celotni notranjosti
povsem gol človek ni končno nič drugega kot polje snega

pod nogami grape brezmadežna belina blešči

tisočletna hoja še vedno ni prečkala sobe, v kateri te ni

prevedla Katja Kolšek

无人称的雪（之六）

西尔斯 马利亚

只活在时间里的人知道时间并非时间
一块岩石本身就是一首诗
而阴影 镌刻成一把湖边的椅子
每年六月的野草 在这儿朗读
雪 死者银白的书
那铁丝棕毛的刷子仍固执刷着
一双泥泞棺木的鞋子
一副纸手铐 更使囚犯胆战心惊
这一个个字 写下就错了
刻上悬崖的字 搭乘着失控的缆车
日复一日粉身碎骨
跳入一首诗的诗人只配粉身碎骨

比死亡更逼真的想象里
雪是一次漫步 仅仅一次
六月就齐声腐烂 死者的肉体摇着铃
所有人 摇着此刻完成的孤独的铃
比想象更逼真地死亡着
雪 离开太远了 不得不埋葬一切

Neosebni sneg 6

Sils-Maria, Švica

samo tisti, ki živijo v času, vedo, da čas ni čas
skala je sama na sebi pesem
in senca izklesana kot stol ob jezeru
plevel vsakega leta tukaj bere na glas
sneg srebrnobela knjiga mrtvih
in krtača iz jeklene žice in žime še vedno vztrajno pometa
par blatnih čevljev lesene krste
par papirnatih lisic še bolj zastraši kaznjenca
te besede se izjalovijo, ko so zapisane
besede, vrezane v pečine jezdijo na pobeglih vzpenjačah
ki dan za dnem umirajo nasilne smrti
pesniki, ki skočijo v pesem, si zaslužijo umreti le nasilne
smrti

v domišljiji, resničnejši od smrti
je sneg enkratna hoja zgolj enkratna
junij gnije v zboru medtem ko telesa mrtvih pozvanjajo
vsi ljudje potrkavajo na samotne zvonove, ki so v tem
hipu izpolnjeni
umirajoč resničje od domišljije
je sneg odšel predač in neizbežno vse pokopal

prevedla Katja Kolšek

医院

盖子合拢 你脸上是否也钉满了钉子
像一生的耻辱那么多唾沫
早已漂白了这轻而易举的死亡

一只手摸不到自己的疼痛
这个夜晚的黑暗
全都置身事外

你租用薄薄的四壁
在一只纸盒中聆听一条河流
在空出来的骸骨间 聆听暴风雨

等候下一位病人
像另一滴泪水飞进你眼里
一声尖叫撞到白花花的玻璃上
变成欢呼你在狠狠钉着钉子

Bolnišnica

pokrov se zapre je tvoj obraz prekrit s pribitimi žebli ali ne
popljuvan kot v celem življenju poniževanja
že zdavnaj pobeljena, svetla in lahka smrt

roka ne doseže svoje lastne bolečine
temà te noči se scela nahaja zunaj stvari
ti daješ v najem svoje štiri prhke zidove

prisluhnniti reki, ki teče v papirnati škatli
prisluhnniti nevihti med votlimi kostmi
čakati naslednjega bolnika

ko še ena solza prileti v tvoje oko
vreščoč krik trči ob lesketajoče se steklo
se spremeni v vzklik ti neizprosno pribijaš z žebli

prevedla Katja Kolšek